

המצעד /מיכל שכנאי יעקבי

במצעד הקרקסי של מיכל שכנאי יעקבי נעות צלליות של חיילי צעצוע בתוך שקיות חול מוארות, המזכירות פנסי נייר מטקסי תנועות הנוער. רכובים על גבי כלי רכב צבאיים, אוחזים בכלי נגינה או בכלי נשק, שהפך לענף של עץ, למטאטא, דוהרים על גבי סלע, עפים או מתהפכים. האמנית משחקת בחיילי צעצוע, משחק שבילדותה היה נחלתם של בנים בלבד.

העבודה נעשתה בהשראת המצעד הצבאי, שנערך בקביעות בעשרים השנים הראשונות של המדינה ביום העצמאות, ונועד להמחיש את כוחו של הצבא ואת עוצמתו. במיצב הנוכחי עומדות שקיות החול זו לצד זו, שורות שורות, כמו בצבא, אך בתוכן נפרע הסדר. שכנאי מחלצת את חיילי הצעצוע מתפקידי הלחימה שלהם נועדו, ויוצרת סצנות גרוטסקיות, שבהן פולחן המלחמה משתבש. החיילים שלה, כלי המשחק שבהם משתעשעים ילדים כדי לדמות קרבות, צועדים על הגבול שבין הממשי והדמיוני מודיעים רשמית: תם הטקס, ועתה למציאות חלופית.

שיר ימגוצ'י 2017